

# Róma megalapozza a látomást – Hetes szám

## *A végső küzdelem: Róma szimbolikája az adventista próféciában és a kegyelmi idő lezárulása*

Jeff Pippenger  
2024-08-17

Az adventizmus történetén belül hat történelmi vonalat vizsgálunk, amelyekben a vita tárgyát Róma jelképe képezte. Az utolsó eső módszertanát alkalmazzuk, amely „parancsolatra parancsolat, szabályra szabály”, „itt egy kevés, ott egy kevés”. Azzal kezdtük, hogy azonosítottuk: a Róma jelképe körüli első vita a jelenlegi vitát szemlélteti, és ezért hangsúlyozza, hogy most az utolsó vitában vagyunk a kegyelemidő lezárulása előtt.

A Róma jelképéről szóló végső küzdelem komolyságát Dániel tizenegyedik fejezetének tíztől tizenhatodikig terjedő versei is ábrázolják, amelyek Dániel tizenegyedik fejezete negyvenedik versének rejtett történetét példázzák. A negyvenedik vers története a prófécia tanulmányozóját 1989-hez és a Szovjetunió összeomlásához vezeti el, amint azt a tizedik vers szemlélteti. A következő verset, a negyvenegyedik verset, amely az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényt azonosítja, a tizenhatodik vers példázza. Az ihletés kijelentette, hogy ami le volt pecsételve, az „Dániel könyvének az a része volt, amely az utolsó napokra vonatkozott”.

Az 1989-től a vasárnaptörvényig terjedő időszak az utolsó napok lepecsételt része, és ezt a tizediktől a tizenhatodik versig terjedő szakasz jelképezi. Ez tehát a tudás gyarapodása, amely a Hetednap Adventisták próbaidejének lezárásához vezet, mert az adventizmus próbaideje az Egyesült Államokban a vasárnaptörvénynél ér véget. A tizediktől a tizenhatodik versig terjedő szakaszban találjuk a tizenegyedik verset, amely azonosítja, hogy Isten népének „rablói” állítják helyre a látomást.

Ezért az 1843-as úttörői táblán ábrázolt millerita vita Róma első vitája az adventizmus történetében. Az a tény, hogy ugyanez a vita ismét elérkezett, mindenki számára, aki látni akar, azt bizonyítja, hogy Jézus mint az Alfa és az Ómega mindig a kezdettel szemlélteti a véget. A jelenlegi vita az utolsó vita, amely megrostálja a bölcs és a balga szüzeket.

A megszentelt prófétai logika azt tanítja, hogy a száznegyvennégyezer a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején, kegyelmi idejük lezárulta előtt jut tökéletes egységre. Malakiás Szövetség Követének tisztító tüze most aranyként és ezüstként tisztítja a lévitákat. A Porseprűs Férfi most az igazság igéivel tisztítja szérűjét.

„Akinek szórólapátja a kezében van, és teljesen megtisztítja szérűjét, az ő búzáját pedig csűrbe takarítja.” Máté 3:12. Ez a megtisztítás egyik ideje volt. Az igazság szavai által a polyva elválasztott a búzától. Mivel túl hiúk és önigazak voltak ahhoz, hogy feddést fogadjanak el, túlságosan szerették a világot ahhoz, hogy az alázat életét elfogadják, sokan elfordultak Jézustól. Ma is sokan ugyanezt teszik. A lelkek ma ugyanúgy próbára tételnek, mint azok a

tanítványok a kapernaumi zsinagógában. Amikor az igazság eljut a szívhez, felismerik, hogy életük nincs összhangban Isten akaratával. Felismerik, hogy önmagukban teljes változásra van szükségük; de nem hajlandók felvállalni az önmegtagadó munkát. Ezért megharagszanak, amikor bűneik napvilágra kerülnek. Megbotránkozva távoznak, miként a tanítványok is elhagyták Jézust, zúgolódva: „Kemény beszéd ez; ki hallgathatja ezt?” Jézus élete, 392.

Az a tény, hogy az első tizenhat vers Dániel utolsó prófécijának kezdete, és hogy e versek összhangban állnak a fejezet utolsó hat versével, arra utal, hogy az Alfa és az Omega a kezdetben álló verseket használja fel a bölcsek és a gonoszok végső szétválasztásának véghezvitelére, amint azt a tizenkettedik fejezet Dániel által ábrázolja, s amely most megy végbe.

A vitatott kérdés komoly természetének harmadik tanúbizonysága az a tény, hogy az ihletés, White testvérnő írásain keresztül, világosan fenntartja az 1843-as úttörői ábrát, amely a tizennegyedik versben Róma körüli küzdelmet ábrázolja. A kezdeti küzdelem az utolsó küzdelmet jelképezi, és a tizennegyedik vers „a te néped rablói” kifejezésére adott millerita értelmezés ihletett jóváhagyása azt jelenti, hogy ha ezt az alapvető igazságot elvetik, az egyúttal a Prófétaság Lelke tekintélyének elvetése is. Összhangban az előző két tanúbizonysággal, amelyek hangsúlyozzák, hogy ez a küzdelem közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt történik, bizonyos, hogy azok számára, akik azt vallják, hogy fenntartják a Prófétaság Lelkét, az utolsó, vagy végső megtévesztés a Prófétaság Lelkének elutasítása.

„Sátán... állandóan a hamisat erőlteti előtérbe, hogy elvonjon az igazságtól. Sátán legutolsó csalása az lesz, hogy semmissé tegye Isten Lelkének bizonyágtételét. „Kinyilatkoztatás nélkül elvadul a nép” (Példabeszédek 29:18). Sátán leleményesen fog munkálkodni, különféle módokon és különféle eszközök által, hogy megingassa Isten maradék népének bizalmát az igaz bizonyágtételben.”

„A Bizonyágtételek ellen olyan gyűlölet fog fellobbanni, amely sátáni. Sátán munkálkodása arra fog irányulni, hogy megingassa irántuk a gyülekezetek hitét, mégpedig azért, mert Sátán nem járhat oly világos úton, hogy becsempéssze csalásait és lelkeket kössön meg tévelygéseiben, ha Isten Lelkének intéseit, feddéseit és tanácsait megfogadják.” Selected Messages, 1. könyv, 48.

Az „Isten Lelkének bizonyágtétele” tekintélyének Ellen White írásain keresztül történő hatálytalanítása vagy elvetése Sátán „legutolsó megtévesztése”. White testvérnő azt írta, hogy „megmutattattott” neki: az „1843-as táblázatot az Úr keze irányította, és azon nem szabad változtatni”. Az előző szakasz közvetlenül összekapcsolja a Prófétaság Lelkének tekintélye elvetését az utolsó napok látomásával, mert valamennyi próféta a legközvetlenebb módon az utolsó napokról szól. Ezért amikor Dániel a tizennegyedik versben azt mondja, hogy „a rablók” megerősítik a látomást, akkor ez Salamon látomása a Példabeszédek 29:18-ban, amely azt mondja, hogy akiknek nincs látomásuk, „elvesznek”, az „elvesznek” szó pedig azt jelenti: „mezítelenné tételnek”.

Azért a „vesszenek el” azt jelöli, hogy azok, akik az utolsó napokban azt vallják, hogy fenntartják a Prófétaság Lelkét, de elutasítják az abban megjelenített tekintélyt, mezítelenné lesznek, és

elvesznek; ez pedig a laodiceaiak leírása, akik „nyomorultak, nyavalyások, szegények, vakok és mezítelenek”. Azt a tanácsot kapják, hogy vegyenek „fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék meg a te mezítelenségednek rútsága”. Ha visszautasítják a tanácsot, az Úr kivetkíti őket az ő szájából.

Így tehát újabb bizonyosságát találjuk annak, hogy ez a mezítelenség közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt nyilvánul meg. A hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején ezek a mezítelen lelkek felveszik a fenevad bélyegét, amint elbuknak, miként azt Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenegyedik verse ábrázolja. Azért fognak elbukni, mert elvetették a Prófétaság Lelkének tekintélyét, amely fenntartja az 1843-as úttörői táblázatot, amely az adventizmus alapjait szemlélteti, és magában foglalja a „kulcsot”, amely megerősíti a látomást azzal az azonosítással, hogy Róma az a hatalom, amely a tizenegyedik versben „néped erőszakosai”-ként van megjelölve.

„Egy dolog bizonyos: azok a hetednapos adventisták, akik a Sátán zászlaja alá állnak, először feladják hitüket az Isten Lelkének bizonyágtételeiben foglalt figyelmeztetésekből és feddésekből.

„A nagyobb megszentelődésre és szentebb szolgálatra szólító hívás most hangzik, és továbbra is hangzani fog. Némelyek, akik most Sátán sugallatait hangoztatják, magukhoz térnek majd. Vannak olyanok fontos bizalmi tisztségekben, akik nem értik az erre az időre szóló igazságot. Nekik kell átadni az üzenetet. Ha elfogadják azt, Krisztus befogadja őket, és az ő munkatársaivá teszi őket. Ám ha megtagadják, hogy meghallják az üzenetet, akkor a Sötétség Fejedelmének fekete zászlaja alatt foglalnak állást.

„Arra kaptam utasítást, hogy kijelentsem: az erre az időre szóló drága igazság egyre világosabban tárul fel az emberi elmék előtt. Különleges értelemben férfiaknak és nőknek Krisztus testét kell enniük és az ő vérét kell inniük. Az értelem fejlődni fog, mert az igazság folytonos kibontakozásra képes. Az igazság isteni szerzője egyre szorosabb és még szorosabb közösségbe lép azokkal, akik továbbhaladnak őt megismerni. Amint Isten népe mennyei kenyérként befogadja az ő igéjét, tudni fogják, hogy az ő kijövétele kész, mint a hajnal. Lelki erőt nyernek, miként a test fizikai erőt nyer, amikor táplálékot vesz magához.” Spalding and Magan, 305, 306.

Előző cikkünkben megállapítottuk, hogy Uriah Smith volt az 1863-as lázadás bajnoka, mert ő vezette be a hamisított 1863-as táblázatot. Az általa 1863-ban készített táblázat eltávolította a Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetében szereplő hét időt Laodiceai Adventizmus prófétai üzenetéből, s ezzel megjelölte az alapok fokozatos lerombolásának kezdetét, valamint a hamis laodiceai adventista alap lerakásának kezdetét is, amely homokra épül. Később az adventtörténelemben az északi királyra vonatkozó magánértelmezése meghozta prófétai modelljének gyümölcseit, amikor az emberek elhagyták az egyházat.

Őrizkedjétek a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Vajon szednek-e az emberek tövisről szőlőt, vagy bogáncsról füget? Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem teremhet a jó fa rossz gyümölcsöt, sem a rossz fa jó gyümölcsöt.

Minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágnak és tűzre vetnek. Azért gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram! hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és nem a te nevedben tettünk-e sok csodát? És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők. Azért valaki hallja éntőlem e beszédek, és megcselekszi azokat, hasonló lesz a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette a házá: És ömlött az eső, eljöttek az árvizek, fűjtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze, mert a kősziklára volt alapozva. És mindaz, aki hallja éntőlem e beszédek, és nem cselekszi meg azokat, hasonló lesz a bolond emberhez, aki a homokra építette a házá: És ömlött az eső, eljöttek az árvizek, fűjtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összedőlt: és nagy lett annak romlása. Máté 7:15–27.

A laodíceai hetednapí adventizmus vezetőségét 1989-ben mellőzték, éppoly bizonyosan, mint ahogyan a zsidó egyház vezetőségét mellőzték Krisztus születésekor.

„Az emberek nem tudják, de a hír örömmel tölti be a mennyet. A világosság világából való szent lényeket mélyebb és gyöngédebb érdeklődés vonzza a földhöz. Jelenléte az egész világot fényesebbé teszi. Betlehem halmai fölött angyalok megszámlálhatatlan serege gyülekezik. Várják a jelet, hogy kihirdessék a világnak az örömhírt. Ha Izráelben a vezetők hűek lettek volna rájuk bízott tisztükhöz, osztozhattak volna a Jézus születését hirdető örömben. De most félretétnak.

„Isten kijelenti: »Vizet öntök a szomjazóra, és folyóvizet a száraz földre.« »Az igazaknak világosság támad a sötétségben.« Ézsaiás 44:3; Zsoltárok 112:4. Azokra, akik világosságot keresnek, és azt örömmel elfogadják, Isten trónjáról fényes sugarak fognak ragyogni.” Jézus élete, 47.

Krisztus vonalában a vég ideje az Ő születése volt, és ekkor pecsételődött fel az az üzenet, amely próbára tette azt a nemzedéket. 1989 volt a vég ideje azok számára, akik arra kaptak elhívást, hogy a száznegyvennégyezer között legyenek. Uriah Smith prófétai modellje elvetette azokat az alapvető igazságokat, amelyeket az 1843-as ábra szemléltet. Ezek az igazságok voltak a „Kőszikla”.

„Elhangzott a figyelmeztetés: Semmit sem szabad beengedni, ami megzavarná annak a hitnek az alapját, amelyre azóta építünk, hogy az üzenet 1842-ben, 1843-ban és 1844-ben elhangzott. Benne voltam ebben az üzenetben, és azóta is a világ előtt állok, hűségesen ahhoz a világossághoz, amelyet Isten adott nekünk. Nem szándékozunk levenni lábunkat arról az emelvényről, amelyre azok helyeztetek, miközben napról napra buzgó imádsággal kerestük az Urat, világosság után kutatva. Azt gondoljátok, hogy feladhatnám azt a világosságot, amelyet Isten adott nekem? Olyannak kell lennie, mint az Örökkévaló Kőszikla. Azóta vezet engem, amióta adatott.” Review and Herald, 1903. április 14.

2001. szeptember 11-én a késői eső szitálni kezdett, amikor a harmadik jaj iszlámot jelképező szelei szabadon bocsáttattak, és a Patriot Act az angol jogról a római jogra való átmenetet jelölte, prófétikusan hirdetve, hogy a pápai hatalom áradatja megindult. Megkezdődött a laodíceai

adventizmus háza számára a végső próbatétel folyamata, és „ömlött az eső, eljöttek az árvizek, fűjtak a szelek, és nekicsaptak annak a háznak; és összeomlott: és nagy volt annak romlása”.

Az az üzenet, amelyet akkor a hatalmas angyal hirdetett, rámutatott arra, hogy minden nemzet itta Babilon borát, és hogy a pápai Róma és a hitehagyott protestantizmus hamis módszertana, amelyet az 1863-as lázadás óta fokozatosan átvettek, Babilon bora (tanítása) által van jelképezve.

És ezek után láttam egy másik angyalt alászállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld megvilágosodott az ő dicsőségétől. És hatalmas szóval erősen kiáltott, mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és ördögök lakhelyévé lett, és minden tisztátalan lélek tanyájává, és minden tisztátalan és gyűlöletes madár tömlőcévé. Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott minden nemzet, és a föld királyai paráználkodtak vele, és a föld kereskedői az ő dobzódásának bőségéből gazdagodtak meg. Jelenések 18:1–3.

A 2020. július 18-i csalódás idején a laodíceai Hetednap Adventista egyház számára véget ért a próbatétel folyamata, és megkezdődött azok próbatételi folyamata, akik jelöltek voltak arra, hogy a száznegyvennégyezer között legyenek. Amikor Mihály 2023 júliusában elkezdte felébreszteni ezeket a jelölteket, az adventizmus példázatában olajként ábrázolt üzenet ismét feloldatott. Akár 2001. szeptember 11. utáni, akár 2023 júliusa utáni időszakról van szó, az olaj kitöltetése történt meg, és a 2023 júliusában feloldatott üzenet, teljesen kibontakozva, a példázat Éjféli Kiáltásának üzenete.

A próba idején úgy kezdődik, mint az okos és balga szüzeknek szóló üzenet, de a hangos kiáltás üzenetévé duzzad. Ez az üzenet az elközelgő vasárnap törvény idején érkezik meg, és amikor megérkezik, a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének második hangja kihívja Isten másik nyáját Babilonból.

És hallék más szózatot a mennyből, amely ezt mondja vala: Jöjjetek ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert az ő bűnei az éig hatottak, és megemlékezett az Isten az ő hamisságairól. Jelenések 18:4, 5.

Az első vers egytől háromig terjedő hangja egy próbaidő érkezését hirdette meg, és ekkor vette kezdetét a késői eső meghintése. A második hang a próbaidő végét azonosítja, és meghirdeti Isten ama másik nyája próbaidejét, amely még Babilonban van.

„Így tehát a világ figyelmeztetésére végzendő utolsó műben két különálló felhívás hangzik el az egyházakhoz. A második angyal üzenete ez: „Leomlott, leomlott Babilon, ama nagy város, mert paráznasága haragjának borából adott inni minden nemzetnek.” És a harmadik angyal üzenetének hangos kiáltásában egy hang hallatszik a mennyből, amely ezt mondja: „Fussatok ki belőle, én népem.”” Review and Herald, 1892. december 6.

A Szentlélek kitöltetése idején teljeseedik be Pál 2 Thesszalonikában említett erős tévelygése. Akár a laodíceai Hetednap Adventista egyház próbája volt az, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött, akár azoknak a szüzeknek a próbája, akik a 2020. július 18-i csalódást tapasztalták meg, a próba a Szentlélek kitöltetése idején következik be. Ez a kitöltetés egy próbaüzenetet jelképez.

„Az egész föld Uránál álló felkentek azt a tisztséget töltik be, amely egykor a befedező kérubként Sátánnak adatott. A szent lények által, akik trónját körülveszik, az Úr szüntelen összeköttetést tart fenn a föld lakóival. Az aranyolaj azt a kegyelmet jelképezi, amellyel Isten a hívők lámpásait táplálja, hogy azok ne pislákoljanak és ki ne aludjanak. Ha ez a szent olaj nem ömlene a mennyből Isten Lelkének üzeneteiben, a gonosz hatalmak teljesen uralmuk alá hajtánák az embereket.”

„Istent gyalázzuk meg, amikor nem fogadjuk el azokat a közléseket, amelyeket küld nekünk. Így visszautasítjuk az arany olajat, amelyet lelkünkbe akarna önteni, hogy továbbadjuk azoknak, akik sötétségben vannak. Amikor majd felhangzik a kiáltás: »Ímé, jön a vőlegény; menjetek ki elébe«, azok, akik nem nyerték el a szent olajat, akik nem ápták szívükben Krisztus kegyelmét, a balga szüzekhez hasonlóan azt fogják találni, hogy nincsenek készen Urukkal való találkozásra. Önmagukban nincs erejük arra, hogy megszerezzék az olajat, és életük romba dől. De ha Isten Szentlelkét kérjük, ha úgy könyörgünk, mint Mózes: »Mutasd meg nékem a te dicsőségedet«, Isten szeretete kitölteti szívünkbe. Az aranysöveken át az arany olaj eljut hozzánk. »Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkemmel, azt mondja a Seregek Ura.« Az Igazság Napjának fényes sugarait befogadva Isten gyermekei világítókként tündökölnék a világban.” Review and Herald, 1897. július 20.

A száznegyvennégyezer elpecsételésének ideje 2001. szeptember 11-én kezdődött, és két próbaidőszakot jelképez. Az első a laodiceai Hetednap Adventista egyház végső megpróbáltatása, a második pedig azok számára van, akik a tíz szűzről szóló példázat alanyai. Ahhoz, hogy valaki akár bölcs, akár balga szűz legyen, szükséges, hogy minden szűz átéljen egy késedelmi időt.

A Millerita-történelemben a késedelem ideje a második angyal megérkezésével kezdődött, amely az első csalódáskor következett be. Ekkor a protestánsok, akik Isten korábbi szövetségi választott népe voltak, félretétettek. 2020. július 18-án a korábbi szövetségi választott nép félretétetett, és a vizsgálat folyamata, amely a Millerita-történelem késedelmi ideje alatt zajlott le, elkezdett megismétlődni. Ekkor alakult ki a Millerita-történelemben az Éjféli Kiáltás üzenete, miként jelenleg is kialakulóban van. Amikor teljesen megérkezett az exeteri tábori összejövetelre, nyilvánvalóvá vált, kiknél volt meg az üzenet (olaj), és kiknél nem. Bármelyik történetben a korábbi szövetségi választott nép az első, amely próba alá kerül és félretétetik.

„Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek.” Teljes szívemből hiszem, hogy Isten Lelke visszavonul a világból, és akik nagy világosságban és nagy alkalmak között részesültek, de azokkal nem éltek, elsőként maradnak magukra. Elűzték maguktól Isten Lelkét. Sátán jelenlegi tevékenysége, amellyel a szívekre, valamint az egyházakra és a nemzetekre hat, meg kell hogy rendítsen minden próféciát tanulmányozó embert. A vég közel van. Ébredjenek fel gyülekezeteink. Tapasztalják meg az egyes tagok szívükben Isten megtérítő erejét, és akkor meglátjuk Isten Lelkének mélyreható megmozdulását. A bűn bocsánata nem az egyedüli eredménye Jézus halálának. Ő a végtelen áldozatot nem csupán azért hozta meg, hogy a bűn eltávolíttassék, hanem azért is, hogy az emberi természet helyreállíttassék, ismét széppé tétessék, romjaiból újjáépíttessék, és alkalmassá váljék Isten jelenlétére.” Szemelvények az üzenetekből, 3. könyv, 154.

Bármelyik próbaidőszakban azok, akik elutasították a feltárt üzenetet, megkapják Pál által említett erős tévelygést.

„Rettenetes dolog könnyelműen bánni azzal az igazsággal, amely meggyőzte értelmünket és megérintette szívünket. Nem utasíthatjuk el büntetlenül azokat az intéseket, amelyeket Isten irgalmából küld nekünk. Noé napjaiban a mennyből érkezett üzenet a világhoz, és az emberek üdvössége attól függött, miként viszonyulnak ahhoz az üzenethez. Mivel elvetették a figyelmeztetést, Isten Lelke visszavonult a bűnös nemzetségtől, és elpusztultak az özönvíz vizeiben. Ábrahám idejében az irgalom megszűnt könyörögni Sodoma bűnös lakóiért, és Lóton, feleségén és két leányán kívül mindenkit megemésztett a mennyből alászálló tűz. Így volt ez Krisztus napjaiban is. Isten Fia kijelentette annak a nemzedéknek a hitetlen zsidói előtt: „Ímé, pusztán hagyatik néktek a ti házatok.” Az utolsó napokra tekintve ugyanaz a végtelen hatalom így szól azokról, akik „nem fogadták be az igazság szeretetét az ő üdvösségökre”: „És azért bocsátja reájok Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; Hogy kárhoztattassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek a hamisságban.” Mivel elutasítják Igéjének tanításait, Isten visszavonja Lelkét, és átengedi őket azoknak a családságoknak, amelyeket szeretnek.” Early Writings, 46.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.